

Advokat Zoran M. N. Novi Sad
registar: 26.12.15
broj: 874/19

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
2 Пж 4500/19
14.11.2019. године
Београд

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рпо _____	
Примерака _____ прилога _____	
ПРИМЉЕНО 16. 12. 2019	
Таксирано са _____ дина	Без таксе _____ динара
Мањак таксе од _____ динара	
Број _____ 201 _____	Потпис _____
Време: _____	

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Горана Савића, председника већа, судије Вере Тешић и судије Бранке Жерајић, чланова већа, у правној ствари тужилаца 1. СТЕЧАЈНА МАСА КРАПИНСКЕ ТЕКСТИЛНЕ ИНДУСТРИЈЕ д.д. - у стечају, Крапина, Република Хрватска, чији је законски заступник Здравко Митак, стечајни управник, кога заступа Драган Благојевић и Милош Ристић, адвокати из Београда 2. Деоичко друштво са п.о. ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА ФАРБАРА - у стечају из Чонопље, чији је законски заступник Агенција за приватизацију, стечајни управник, кога заступа Драган Благојевић и Милош Ристић, адвокати из Београда, и 3. Акционарског друштва за производњу текстилних и амбалажних производа ДУНАВ - у стечају из Челарева, чији је законски заступник Агенција за приватизацију, чији су пуномоћници адвокати Драган Благојевић и Милан Ристић из Новог Сада, против тужених 1. Друштво са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET у стечају из Новог Београда, кога заступа Небојина Јанковић, адвокат из Београда, 2. Савко Поњевића из Новог Сада, ул. Пастерова бр. 14, и 3. Акционарског друштва NLB BANKA из Београда, које заступају адвокати Александар Петровић и Бранислав Д. Глогоњац из Београда, ради утврђења спорног потраживања, исплате и накнаде штете, вредност предмета спора 32.210.220,70 динара, у поступку по жалбама тужилаца изјављеним против пресуде Привредног суда у Новом Саду П 1442/2014 од 16.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I **ОДБИЈАЈУ СЕ** жалбе тужилаца, и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Новом Саду П 1422/2049 од 25.07.2019. године у ставу (1), у ставу (3) у делу којим је одбијен тужбени захтев којим је првотужилац тражио да се туженом Савку Поњевићу из Новог Сада наложи да му солидарно са туженим NLB BANKA а.д. из Београда, исплати износ од 356.021,26 УСД са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као да му тужени Савко Поњевић из Новог и NLB BANKA а.д. из Београда солидарно исплате износ од 719.654,00 динара који је у поступку П. 4391/2015 Привредног суда у Београду утврђен износ трошкова, у делу ставу (4) којим је одбијен тужбени захтев друготужника којим је тражио да се утврди његово право на излучење обвезница Ирачке Централне банке ISIN-код XS0240295575 у износу од 111.137,76 УСД са припадајућом каматом од 5,9%

на годишњем нивоу почев од 01.07.2010. године до исплате, да одреди излучење наведених обвезника из стечајне масе првотуженог, да наложи Савку Поњевићу да му исплати износ од 111.137,36 УСД са припадајућом каматом од 5,9% на годишњем нивоу почев од 01.07.2010. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и у делу којим је одбијен тужбени захтев у односу на NLB BANKA а.д. из Београда преко износа на који је наведена банка обавезана у ставу II ове пресуде, и у ставу (5).

II ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Привредног суда у Новом Саду П 1422/2049 од 25.07.2019. године у ставу (2), у делу става (3) којим је одбијен тужбени захтев првотужиоца којим је тражио да се туженом NLB BANKA А.Д. из Београда, наложи да му солидарно са туженим Савком Пањевићем из Новог Сада, исплати износ од 356.021,26 УСД са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, у делу ставу (4) којим је одбијен тужбени захтев друготуженог којим је тражио да му тужени NLB BANKA а.д. из Београда исплати износ од 111.137,36 УСД са припадајућом каматом од 5,9% на годишњем нивоу почев од 01.07.2010. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, и у ставу (6) и **ПРЕСУЂУЈЕ:**

УСВАЈА СЕ тужбени захтев Стечајне масе Крапинске текстилне индустрије д.д. из Крапине, Текстилне индустрије деоничарског друштва Фарбара у стечају из Чонопље и Акционарског друштва за производњу текстилних и амбалажних производа ДУНАВ - у стечају из Челарева, па се **УТВРЂУЈЕ** да је Уговор о уступању потраживања закључен 29.12.2006. године између првотуженог и трећетуженог, ништав, што су тужени дужни да признају и трпе.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ трећетужени NLB BANKA А.Д. из Београда, да првотужиоцу Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије д.д. из Крапине, плати износ од 356.021,26 УСД са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као солидарни дужник са Друштвом са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET у стечају из Новог Београда по пресуди Привредног суда у Београду П 4391/15 од 13.12.2016. године у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ трећетужени NLB BANKA А.Д. из Београда, да друготужиоцу Текстилна индустрија деоничарског друштва Фарбара у стечају из Чонопље плати износ од 11.198.650,69 динара, као солидарни дужник са Друштвом са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET у стечају из Новог Београда, по решењу Привредног суда у Београду Ст. 98/13 од 31.01.2014. године, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Свака странка сноси своје трошкове поступка.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 9527/13 од 20.08.2014. године, делимично је укинута пресуда Привредног суда у Новом Саду П 4341/2010 од 22.04.2013. године у ставу II и у ставу IV под тачком а) и б), у ставу VII, VIII и у ставу X под тачком а), б) и в) у делу у коме су обавезани другоозначени тужени и четвртоозначени тужени да тужиоцу Дунав АД у стечају из Челарева у стечајну масу исплате износ од 797.291,20 УСД са домицилном каматом почев од 01.01.2006. године до исплате и износ од 898.095,67 УСД са каматом од 5,9% годишње почев од

01.01.2006. године до исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате у ставу XII и XIII списи предмета се у овом делу враћају првостепенном суду ради одржавања нове главне расправе.

Решењем Привредног апелационог суда Пж 9527/13 од 04.02.2015. године укинута је иста пресуда у делу става 10 тачка в, којом је обавезан првоозначени тужени да у стечајну масу тужиоца АД Дунав у стечају из Чаларева исплати износ од 797.291,20 УСД са домицилном каматом на тај износ почев од 01.01.2016. године, па до исплате, као и износ од 898.095,67 УСД са каматом од 5,9% почев од 01.01.2016. године па до исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, и у овом делу списи предмета се враћају првостепенном суду ради одржавања нове главне расправе.

Побијаном пресудом Привредног суда у Новом Саду у ставу 1. одбачена је тужба Дунав а.д. у стечају из Чаларева, у делу којим је тражио да суд огласи ништавом изјава о пребоју према ДУНАВ а.д. из Чаларева од стране друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET из Новог Сада од 02.11.2006. године којом се пребијају потраживања по основу кредита правног претходника трећетуженог NLB Continental banka а.д. из Новог Сада према овом тужиоцу са потраживањем овог тужиоца према првоозначеном туженом из основа извоза робе тужиоца у Ирак.

Ставом 2. тужбени захтев Стечајне масе Крапинске текстилне индустрије д.д. из Крапине, Текстилне индустрије деоничарског друштва Фарбара у стечају из Чоноплје и Акционарског друштва за производњу текстилних и амбалажних производа ДУНАВ - у стечају из Чаларева којим се тражи да суд огласи ништавим уговор о уступању потраживања закључен 29.12.2006. године, као и да огласи ништавим правне последице овог уговора се одбија.

Ставом 3. тужбени захтев првотужиоца у односу на САВКА ПОЊЕВИЋА из Новог Сада и акционарско друштво NLB BANKA из Београда, којим је тражено да му солидарно исплате износ од 356.021,26 УСД са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и износ од 719.654,00 динара који је у поступку П. 4391/2015 Привредног суда у Београду утврђен износ трошкова, као и да му накнаде трошкове поступка у року од 8 дана, се одбија.

Ставом 4. одбијен је тужбени захтев друготужиоца Текстилне индустрије деоничарског друштва Фарбара у стечају из Чоноплје, којим је тражио да се утврди његово право на излучење обвезника Ирачке Централне банке ISIN-код XS0240295575 у износу од 111.137,76 УСД са припадајућом каматом од 5,9% на годишњем нивоу почев од 01.07.2010. године до исплате, да одреди излучење наведених обвезника као и да наложи Савку Поњевићу и NLB банци а.д. из Београда да му исплате износ од 111.137,36 УСД са припадајућом каматом од 5,9% на годишњем нивоу почев од 01.07.2010. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Ставом 5. одбијен је тужбени захтев трећетуженог Акционарског друштва за производњу текстилних и амбалажних производа ДУНАВ - у стечају из Чаларева којим је тражио да се утврди његово потраживање према првотуженом у износу од 797.291,20 УСД са домицилном каматом на тај износ почев од 01.01.2006. године па до исплате, као и износ од 898.095,67 УСД са каматом од 5,9% годишње, почев од 01.01.2006. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и евентуални захтев којим је тражио да се утврди његово потраживање у износу од 190.990.226,95 динара, са законском затезном каматом почев од 07.10.2013. године, па до исплате, као и тужбени захтев којим је тражио да се огласи да је ништав уговор о уступању потраживања од 19.10.2006. године и анекс овог

уговора од 30.10.2006. године, који су закључени између друштва са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET из Новог Сада и правног претходника туженог – NLB Continental banka а.д. из Новог Сада чији је предмет пренос потраживања са NLB Continental банке а.д. из Новог Сада према тужиоцу ДУНАВ а.д. из Челарева у износу од 36.630.543,78 динара на друштво са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET из Новог Сада, као и да се овим туженим наложи да му исплате износ од 797.291,20 УСД са домицилном каматом на тај износ почев од 01.01.2006. године па до исплате, као и износ од 898.095,67 УСД са каматом од 5,9% годишње, почев од 01.01.2006. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да му надокнаде трошкове поступка.

Ставом 6. обавезани су тужиоци да солидарно првотуженом плате износ од 4.235.200,00 динара, и трећетуженом износ од 3.616.200,00 динара, на име трошкова поступка у року од 8 дана.

Против наведене пресуде дана 17.06.2019. преко пуномоћника адвоката Драгана Благојевића, жалбу је изјавио првотужилац, као и дана 21.06.2019. године, преко пуномоћника адвоката Милоша Ристића. Жалбе су изјављене из свих законских разлога, са предлогом да се, у смислу жалбених навода побијана одлука преиначи.

Друготужилац и трећетужилац, су преко пуномоћника адвоката Зорана Ристића, изјавили жалбу дана 24.07.2019. године, из свих законских разлога, са предлогом да се побијана одлука преиначи. Трошкове поступка су опредељено тражили.

Одговорима на жалбе тужени трећег реда NLB-банка а.д. из Београда, оспорава жалбене наводе као неосноване и предлаже да се жалбе одбију као неосноване.

Испитујући законитост и правилност првостепене пресуде у границама одређеним чланом 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 49/2013 – одлука УС, 74/2013 – одлука УС и 55/2014), Привредни апелациони суд, као другостепени, налази да су жалбе тужилаца делимично основане.

У првостепеном поступку нису учињене апсолутно битне повреде одређаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1- 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Није учињена ни битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку на коју се неосновано указује у жалбама. О битним чињеницама дати су јасни разлози и пресуда нема таквих недостатака због којих њена правилност не би могла да се испита.

Међутим, Привредни апелациони суд налази да је првостепени суд на правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право, па су се стекли услови да се првостепена пресуда делимично преиначи и делимично усвоји тужбени захтев.

Из чињеница утврђених пред првостепеним судом произлази да су Крапинска текстилна индустрија дд из Крапине, ДД Фарбара из Чонопља, и Дунав АД из Челарева, произвођачи артикала који су били предмет извоза у Ирак крајем 80-их година прошлог века. Послове извоза и иступање према Ирачким купцима за исте обављало је ДП „Yugokoteks-promet“ из Новог Сада, које је престало да постоји спајањем са туженим Conet д.о.о. из Новог Сада. Извезена и продата роба није плаћена тужиоцима. Министарство финансија Републике Ирак је објављеним огласом од 03.01.2005. године позвало комерцијалне повериоце ирачких привредних друштва да пријаве неизмирена потраживања према ирачким купцима, Канцеларији за усаглашавање дуга Република Ирак при седингу ревизорске компаније ERNEST & YOUNG у Аману. Администратор извозних послова у Ираку за правна лица са територије бивше СФРЈ била је Југобанка, а отварањем стечаја над истом Yumbes

Банка АД из Београда, преузима обављање ових послова. Република Ирак је путем своје Централне банке свим комерцијалним повериоцима понудила исте услове усаглашавања и плаћања потраживања која је признала и омогућила њихову наплату повериоцима – државама чланицама Париског клуба поверилаца и то да се на оригинална и усаглашена потраживања, припише камата за цео период од доспећа па до момента усаглашавања, да се од тако добијеног износа отпише 80%, а да се преосталих 20% конвертује у обвезнице Републике Ирак које би доспевале до 2028. године и на које износе би била приписивана камата, сервисирана полугодишње од стране ИЦБ. YUBMES банка је прихватила измирење дуга према комерцијалним повериоцима из Србије, издавањем обвезница сваком повериоцу у номиналном износу од 20% усаглашених потраживања у валути УСД са каматом од 5,8% на годишњем нивоу.

У овом поступку тужиоци тужбом поднетом дана 15.11.2010. године, траже да им се утврди потраживање у односу на тужиоца првог реда, обавезивање друготуженог, као директора и ликвидационог управника као и трећетуженог, као члана, на накнаду штете у смислу члана 15. и члана 363. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“ бр. 125/2004), као и утврђење ништавости уговора којим је располагано потраживањем тужилаца. По ставу тужиоца првотужени CONET ДОО у стечају из Новог Сада је располагао обвезницама тужилаца, а средства није пренео на рачун тужилаца.

Првотужилац Стечајна маса Крапинска текстилна индустрије д.д. из Крапине, тражи утврђење ништавости Уговора о уступању закљученим дана 29.12.2006. године, између првотуженог и трећетуженог, као и обавезивање друготуженог и трећетуженог на исплату износа на који је обавезан првотужени пресудом Привредног суда у Београду П 4391/15 од 13.12.2016. године, због злоупотребе правог лица.

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 1608/10 од 12.04.2010. године, потврђена пресудом Привредног апелационог суда Пж 5745/11 од 07.11.2012. године, обавезан је тужени CONET ДОО из Новог Сада да тужиоцу Стечајна маса Крапинске текстилне индустрије, производња, предива, тканина, вањска и унутрашња трговина из Крапине, накнади штету у износу од 757.489,62 УСД са домицилном каматом од 5% провизије на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године до исплате у динарској противвредности, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.174.400,00 динара. Наведене пресуде су укинуте решењем Врховног касационог суда Прев 47/2014 од 16.07.2014. године. Након отварања поступка стечаја над првотуженим, поступак је настављен пред Привредним судом у Београду. Пресудом Привредног суда у Београду П 4391/15 од 13.12.2016. године, потврђена пресудом Привредног апелационог суда Пж 1603/17 од 20.09.2017. године, која је потврђена пресудом Врховног касационог суда Прев. 38/2018 од 27.09.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев па је утврђено основаним потраживање тужиоца према туженом, овде првотуженом, у износу од 356.021,26 УСД са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу, почев од 18.06.2006. године, док је одбијен тужбени захтев за исплату износа од 419.269,41 УСД са припадајућом каматом, те одбачена тужба у делу захтева за исплату износа од 757.489,62 УСД са припадајућом каматом, те је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 719.654,00 динара, на име трошкова поступка. Поверилац Стечајна маса Крапинска текстилна индустрија ДД у стечају из Крапине пред Привредним судом у Новом Саду, поднео је предлог за дозволу извршења по основу извршне исправе, пресуде Привредног суда у Новом Саду П 1608/10 од 12.04.2010. године и у извршном поступку није наплатио потраживање, због блокаде рачуна првоозначеног туженог.

По ставу првотужноца Уговора о уступању закључен дана 29.12.2006. године, између првотуженог и трећетуженог је ништав, а утужене износе потражује од другоозначеног туженог Савка Поњевића који је био директор првоозначеног туженог у периоду од 03.01.2010. године до 02.08.2010. године када је због отварања ликвидације на тим привредним друштвом именован као ликвидациони управник по основу члана 363 Закона о привредним друштвима, и од трећеозначеног туженог „NLB banka“ а.д. Београд, по основу пробијања правне личности у смислу члана 15. Закона о привредним друштвима.

Првостепени суд утврђује да је решењем Министарства економије и регионалног развоја број 300-023-01-00456/2008-08 од 27.11.2008. године, верификована структура основног капитала, сада CONET д.о.о. у стечају са структуром од NLB Continental banka а.д. Нови Сад од 84,68%, Акцијски фонд 10,72 и 4,6% удео који се преноси запосленим без накнаде, а да је на дан 25.10.2012. године, тужени CONET ДОО у ликвидацији из Новог Сада пословао као привредно друштво у систему „NLB banka“ из Љубљане, у истом систему као део групације постоји и тужена „NLB banka“ АД Београда, која је власник 94,85% удела у зависном привредном друштву CONET ДОО у ликвидацији из Новог Сада.

Првостепени суд одбија тужбени захтев у делу којим се тражи утврђење ништавости Уговора о уступању закљученим дана 29.12.2006. године, између првотуженог и трећетуженог, и одбија тужбени захтев у делу којим је наведени тужилац тражио обавезивање друготуженог и трећетуженог на плаћање износа од 356.021,26 УСД уз додационо каматом од 5% на годишњем нивоу почев од 18.06.2006. године, као и износа од 719.654,00 динара, на име трошкова парничног поступка насталих у предмету П. 4391/15 Привредног суда у Београду, са наводом да првотужилац у овом поступку није доказао да је потраживање које је предмет овог поступка потраживање стечајне масе, на који начин није доказао активну легитимацију. Такође, првостепени суд одбија тужбени захтев и из разлога што тужилац није доказао, до нивоа који искључује сваку разумну сумњу, да су друготужени, као директор и ликвидациони управник, и трећетужени као члан друштва, предузели радње које представљају злоупотребу овлашћена или друштва, чија је последица одговорност за накнаду штете. Наиме, по ставу првостепеног суда ликвидациони управник не одговара повериоцима ликвидационог друштва за обавезе и смањење имовине који су настали као резултат савесних и разумних одлука, а ликвидациони управник и није овлашћен за подношење побојне тужбе, а друготужени је као директор друштва поступао сходно одлукама скупштине привредног друштва. У односу на трећетуженог првостепени суд наводи да тужиоци нису доказали противправно поступање, односно да су радње трећетуженог предузете за незаконите циљеве или радње којима је располагано имовином друштва као сопственом, као да привредно друштво не постоји. По ставу првостепеног суда сама чињеница да је имовина друштва, овде првотуженог смањена радњама повезаних лица, не представља основ за примену пробоја правне личности. Уговор о уступању потраживања закључен дана 29.12.2006. године између правног претходника трећеозначеног туженог и првоозначеног туженог, није ништав, јер је закључен у свему у сагласности са законским прописима.

Привредни апелациони суд прихвата наводе првостепеног суда о страначкој способности првотужноца, као носиоца права и обавеза. Међутим, у односу на навод да првотужилац није доказао постојање активне легитимације, налази да је погрешно првостепени суд нашао да првотужилац није активно легитимисан у односу на коначно опредељени тужбени захтев првотужноца.

Тужбеним захтевом се тражи утврђење ништавости уговора и обавезивање друготуженог и трећетуженог на плаћање. Стечајна маса стечајног дужника Крапинска

текстилна индустрија д.д. у стечају из Крапине, регистрована је након закључења стечајног поступка, након чега је стечајни дужник брисан из регистра, сходно ставу 4. решења Трговачког суда у Загребу Ст. 76/2001 од 26. рујна 2008. године, а стечајни управник наставља да заступа стечајну масу и предузима радње све до окончања стечајног поступка над стечајном масом. То значи да је након брисања правног лица по закључењу стечајног поступка, стечајна маса преузела сва права и обавезе Крапинске текстилне индустрије д.д. из Крапине, као његов универзални сукцесор, из чега следи да је исти правни следбеник у недовршеним поступцима. Првотужилац је поступак у односу на првотуженог „Conet“ ДОО из Новог Сада иницирао 09.08.2006. године, а у овом поступку исти тужбени захтев поставља у односу на друготуженог и трећетуженог, као солидарних дужника. Правноснажном пресудом Привредног суда у Београд П 4391/15 од 13.12.2016. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца у односу на првотуженог. То значи да је првотужилац активно легитимисан како за утврђење ништавости правног акта који се тиче права правног претходника првотужиоца, тако и у односу на захтев за обавезивање на плаћање, по основу права која су припадала правном претходнику тужиоца у односу на остале солидарне дужнике.

У односу на основаност захтева, Привредни апелациони суд налази да је Уговор о уступању закључен дана 29.12.2006. године, између првотуженог и трећетуженог ништав. Наведеним уговором се констатује да уступилац (банка) има потраживање од дужника ПИ Панонка а.д. из Сомбора које на дан 29.12.2006. године износи 4.793.681,02 ЕУР-а, који је понудио откуп наведеног износа пријемнику (овде првотуженом) за накнаду од 2.581.232,66 ЕУР-а, што износи 3.400.000,00 УСД. Чланом 3. уговорено је да ће износ накнаде пријемник платити преносом у власништво обвезница Републике Ирак ISIN-код XS0240295575 издатих 23.01.2006. године, у укупном номиналном износу од 3.400.000,00 УСД.

Привредни апелациони суд је већ исказао став да наведени уговор не подлеже санкцији ништавости из разлога који је претходно навео првостепени суд, а то је да је наведени уговор противан начелу савесности и поштења и противно начелу злоупотребе права. Међутим, ценећи ништавост уговора у односу на наводе тужбе којим се указује да је првотужени располагао имовином тужилаца, суд је нашао да је наведени уговор ништав. Чланом 46. став 2. Закона о облигационим односима прописано је да уговорна обавеза мора бити допуштена, и одређена, односно одредива, док је чланом 49. Закона о облигационим односима прописано да је предмет обавезе недопуштен ако је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима. По ставу Привредног апелационог суда наведени уговор је ништав из разлога што је предмет обавезе недопуштен, обзиром да је противан принудном пропису. Ово из разлога што је чланом 3. цитираног уговора уговорено да ће износ накнаде пријемник платити преносом у власништво обвезница Републике Ирак ISIN-код XS0240295575 издатих 23.01.2006. године, у укупном номиналном износу од 3.400.000,00 УСД, које нису власништво уступилаца. Чланом 234. Закона о облигационим односима прописано је да је хартија од вредности писмена исправа којом се њен издавалац обавезује да испуни обавезу уписану на тој исправи њеном законитом имаоцу. Првотужени није био имаоца хартије од вредности, већ њен држалац, а имаоци наведених хартија су тужиоци, односно лица чија роба је извезена посредством првотуженог у Ирак. На тај начин уступилац је располагао обвезницама које су у туђем власништву, што је супротно члану 3 став 1. Закона о основама својинскоправних односа, који прописује да власник има право да своју ствар држи, да је користи и да њоме располаже у границама одређеним законом. У конкретном случају првотужени је располагао обвезницама које нису у његовој својини, што је

купац, овде трећетужени, као члан првотуженог морао знати, на који начин је предмет уговора недопуштен, јер је противан цитираним одредбама, из чега следи да је такав уговор ништав, сходно члану 47. и члану 103. став 1. Закона о облигационим односима, због чега је побијана одлука у том делу преиначена.

У односу на део тужбеног захтева првотужноца којим тражи обавезивање друготуженог и трећетуженог на му солидарно плате износ од 356.021,26 УСД са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу, почев од 18.06.2006. године, као и износа од 719.654,00 динара, на име трошкова парничног поступка насталих у предмету П. 4391/15 Привредног суда у Београду, Привредни апелациони суд налази да је правилно првостепени суд одбио тужбени захтев у односу на друготуженог Савка Поњевића из Новог Сада. Привредни апелациони суд прихвата у целости наводе првостепеног суда којим се указује да првотужилац није доказао прекорачење овлашћења друготуженог као директора у смислу члана 25 став 2. Закона о привредним друштвима, већ управо супротно да је поступао сходно одлукама привредног друштва, као и да тужилац није доказао несавесно поступање друготуженог, као ликвидационог управника првотуженог, у смислу члана 363. став 2. тада важег Закона о привредним друштвима, као и навод да ликвидациони управник није овлашћен за иницирање поступака за побијање правних радњи ликвидационог дужника, а што је неспорно у надлежности поверилаца, овде тужилаца, сходно члану 280. став 1. Закона о облигационим односима.

Такође, правилно је првостепени суд одбио тужбени захтев у односу на трећетуженог у делу у коме је тражио да му трећетужени плати износ од 719.654,00 динара, на шта је првотужени обавезан пресудом Привредног суда у Београду П. 4391/15 од 31.01.2017. године. Првотужилац наводи да је у том износу претрпео штету, али не образлаже на који начин је дошло до штете за првотужноца. Обавезивање првотуженог као туженог на плаћање трошкова парничног поступка, представљају трошкове стечајног поступка, у смислу члана 103. Закона о стечају, који се исплаћују из стечајне масе, што значи да нема сметњи да првотужилац наведене трошкове и наплати.

Међутим, Привредни апелациони суд налази да је погрешан закључак првостепеног суда да не постоји одговорност трећетуженог по основу пробоја правне личности у смислу члана 15. Закона о привредним друштвима. Наиме, чланом 15. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да командитори командитног друштва, као и чланови друштва са ограниченом одговорношћу и акционари акционарског друштва могу према трећим лицима лично одговарати за обавезе друштва ако злоупотребе привредно друштво за незаконите или преварне циљеве или ако са имовином привредног друштва располажу као са сопственом имовином као да привредно друштво као правно лице не постоји. У конкретном случају, трећетужени је са првотуженим закључио Уговор о уступању потраживања 29.12.2006. године, којим је трећетужени понудио првотуженом откуп потраживања према ПИ Панонка АД из Сомбора у висини од 3.400.000,00 УСД, уз накнаду. Накнада је договорена преносом у власништво обезннца издаваоца Републике Ирак у вредности од 3.400.000 УСД, иако је трећетужени, као већински члан првотуженог, имао сазнања да наведене обезнице нису власништво првотуженог, да би дана 31.03.2010. године, на основу одлуке скупштине, првотужени преузето потраживање уступио привредном друштву „Лучић Пригревица“ АД из Новог Сада за износ од 10.000 евра. На такав начин, по ставу Привредног апелационог суда, трећетужени је привредно друштво у ком је већински члан злоупотребио тако што је своје потраживање, за које је имао сазнање да је слабије наплативо уступио свом зависном друштву, за повољније наплативе хартије од вредности, иако је морао имати сазнање да његово зависно друштво није ималац

наведених хартија од вредности. На такав начин првотужени је закључио уговор, за који је овом одлуком утврђено да је ништав, из чега следи да је трећетужени злоупотребио првотуженог за закључење незаконитог уговора, па постоји солидарна одговорност трећетуженог са првотуженим за накнаду штете првотужиоцу, у смислу члана 15. став 2. Закона о привредним друштвима.

Тужилац је током поступка истицао да је трећетужени солидарно одговоран са Друштвом са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET у стечају из Новог Београда, према коме првотужилац има правноснажну и извршну пресуду. Тачно је да изричито тужбеним захтевом није тражено утврђење солидарне обавезе, алу ову врсту обавезе прописује члан 452. Закона о облигационим односима који пописује солидарну одговорност, чиме се спречава двострука наплата истог дуга од више субјеката, на шта је трећетужени основано указивао у току поступка. Имајући у виду да је у односу на Друштво са ограниченом одговорношћу за посредовање и промет CONET у стечају из Новог Београда, правноснажном одлуком утврђено потраживање, а првотужилац доказао солидарну одговорност трећетуженог за наплату наведеног потраживања, Привредни апелациони суд налази да солидарним обвезивањем трећетуженог није прекорачен тужбени захтев с обзиром да је првотужилац у току трајања спора истицао солидарност обавезе трећетуженог са првотуженим, као и да солидарност подразумева да не постоји могућност двоструке наплате истог дуга од више лица, то је на основу члана 394. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку, одлука првостепеног суда је преиначена тако што је трећетужени обвезан да солидарно са првотуженим плати првотужиоцу износ од 356.021,26 УСД са домицилном каматом од 5% на годишњем нивоу, почев од 18.06.2006. године па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, сходно опредељењем захтеву првотужиоца од 05.03.2019. године.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев друготужиоца, Фарбара д.д. у стечају из Чонопље, за излучење обвезница друготужиоца из стечајне масе првотуженог имајући у виду да је потраживање друготужиоца признато у стечајном поступку као стечајно потраживање, а да је оспорено излучно потраживање наведеног тужиоца. Чланом 50. Закона о стечају прописано је да је излучни поверилац лице које на основу свог стварног или личног права, има право да тражи да се одређена ствар издвоји из стечајне масе. То значи да је нужан предуслов да се ствар која се тражи излучним захтевом налази у стечајном маси стечајног дужника. Током поступка учињено је неспорним да је првотужилац располагао наведеним обвезницама тако што је пренео хартије од вредности са рачуна у Yumbes banki а.д. Београд на рачун хартија од вредности код NLB Banka d.d. Љубљана, и то износ од 4.054.000,00 УС долара. Из налаза и мишљења вештака економско финансијске струке произлази да је вредност неизмирених обавеза према власницима роба, на основу примљених обвезница ИЦБ укупно 3.400.000 УСД које су Уговором о уступању потраживања пренете на NLB Banku а.д. Београд, у замену за потраживање које је та банка имала према ПИ Панонка а.д. из Сомбора. Из наведеног следи да друготужилац није доказао да се обвезнице и даље налазе у стечајној маси првотуженог, из чега би следило да је немогуће излучити из стечајне масе обвезнице које се и не налазе у стечајној маси, а што је и разлог признања потраживања у динарској противвредности наведених обвезница, па је по ставу Привредног апелационог суда правилно првостепени суд одбио захтев у делу захтева за излучење.

Међутим, у односу на располагање наведеним обвезницама, првотужени је истим располагао заједно са обвезницама првотужиоца (које су све гласиле на доносиоца и биле су у државини првотуженог), због чега, по ставу Привредног апелационог суда постоји одговорност трећетуженог у смислу члана 15. став 2. Закона

о привредним друштвима, према друготужиоцу, као солидарног дужника са првотуженим, из претходно изнетих разлога који се тичу солидарне одговорности трећетуженог у односу на првотужиоца, па је побијана одлука преиначена, тако што је обавезан трећетужени да друготужиоцу солидарно са првотуженим плати износ од 11.198.650,69 динара, који износ је признат друготужиоцу у стечајном поступку који се води над првотуженим решењем Привредног суда у Београду Ст. 98/13 од 31.01.2014. године, на име динарске противвредности обвезница у власништву друготужиоца у номиналном износу од 111.137,76 УСД, стечених по основу извоза робе у Ирак, посредством првотужиоца. Истим решењем друготужиоцу је оспорено потраживање у износу од 872.786,54 динара, за које друготужилац током поступка није доказао да је утврдио основаност наведеног потраживања у парничном поступку, и тражио исправку коначне листе потраживања у смислу члана 116. став 7. Закона о стечају, због чега је у преосталом делу побијана одлука потврђена.

Трећетужилац Дунав АД у стечају из Челарева, у односу на првотуженог тражи утврђење ништавости изјаве од 02.11.2006. године, као и утврђење основаности потраживања по два основа и то по основу извезене робе у вредности од 797.291,20 USD са домицилном каматом на тај износ почев од 01.01.2006. године до исплате, која није била предмет усаглашавања, као и износ од 898.095,67 USD са каматом на 5,9% годишње почев од 01.01.2006. године до исплате, све у динарској противвредности на дан исплате, по основу усаглашеног потраживања, као и евентуални захтев за утврђење потраживања у односу на првотуженог у износу од 190.990.226,95 динара, са законском затезном каматом од 07.10.2013. године, па до исплате. У односу на друготуженог и трећетуженог тражи обавезивање истих на плаћање наведених износа, као и утврђење ништавости уговора 19.10.2006. године, и анекса од 30.10.2006. године.

У односу на тужбени захтев трећетужиоца, Дунав АД у стечају из Челарева, у односу на првотуженог, правилно првостепени суд налази да је тужба у делу којим се тражи да суд огласи ништавом изјаву о пребоју од 02.11.2006. године, недозвољена, сходно члану 103. Закона о облигационим односима, обзиром да се тужбом може тражити утврђење ништавости уговора из разлога противности принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима, али не и ништавост радњи, па је побијана одлука у том делу потврђена.

Такође, правилно је првостепени суд нашао да није ништав ни Уговор о уступању потраживања, закључен између „Conet“ ДОО из Новог Сада и правног претходника трећеозначеног туженог „NLB Continental banka“ АД Нови Сад дана 19.10.2006. године и Анекс овог Уговора од 30.10.2006. године. Наведеним уговором банка је, као уступилац, на пријемника, „Conet“ ДОО из Новог Сада, пренела делимично потраживање према свом дужнику „Дунав“ АД за производњу текстилних и амбалажних производа из Челарева из Уговора о регулисању доспелих обавеза од 31.08.1998. године у висини од 36.630.543,70 динара, уз накнаду од 36.630.543,70 динара. Дана 03.11.2006. године „Conet“ ДОО из Новог Сада је уступљеним потраживањем књиговодствено затворио обавезе према тужиоцу „Дунав“ АД сада у стечају из Челарева, по основу извезене робе. Првостепени суд закључује да наведени уговор није супротан одредбама Закону о облигационим односима које регулишу уговор о комисиону као и Закон о банкама, налазећи да првотужени не спада у категорију лица из члана 2. став 25. Закона о банкама, као и да је првотужени, као комисионар имао могућност да се пре осталих поверилаца наплати из вредности које је за њега добио, па није било сметњи да првотужени пребије потраживање које је трећетужилац имао према њему по основу извоза робе у Ирак, са потраживањем које му је банка уступила.

Правни став првостепеног суда у целости прихвата и Привредни апелациони суд, који је исказан и у одлуци Пж 9527/13 од 20.08.2014. године, због чега налази да је правилно првостепени суд одбио тужбени захтев трећетужиоца у делу којим се тражи утврђење ништавости наведеног уговора, из чега последично следи да је и неоснован тужбени захтев којим се тражи утврђење основаности потраживања у износу од 898.095,67 USD са каматом на 5,9 % годишње почев од 01.01.2006. године до исплате, које потраживање је престало пребојем, испуњеношћу услова из члана 336. Закона о облигационим односима.

Нису основани жалбени наводи, који су и истицани током поступка да трећетужилац није дао изјаву о пребоју, имајући у виду да је за пребијање, сходно члану 337. Закона о облигационим односима, уз испуњеност услова из члана 336. истог Закона, довољно да једана страна изјави другој да врши пребијање, па како је првотужени обавестио трећетужиоца о спроведеном поступку компензације, следи да није било сметњи за пребој. Трећетужилац је оспоравао могућност пребоја сматрајући да је потраживање трећетуженог према трећетужиоцу, које је пренето првотуженом спорно, који навод није основан имајући у виду да је правноснажном пресудом Привредног суда у Новом Саду П. 331/2011 од 21.09.2015. године (потврђена пресудом Привредног апелационог суда Пж 7296/15 од 02.11.2017. године), утврђено потраживање трећетуженог према трећетужиоцу у износу од 349.216.772,10 динара на име главног дуга и износ од 143.535.789,70 динара на име камате, све по основу Уговора о кредиту. Пребојем потраживања у износу од 36.630.545,78 динара, трећетужилац је делимично измирио своју неспорну обавезу на који начин није основан ни жалбени навод трећетужиоца да је таквим поступањем оштећен.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев и трећеозначеног тужиоца „Дунав“ АД у стечају из Челарева којим је тражио утврђење потраживања у односу на првотуженог у износу од 797.291,20 USD са домицилном каматом на тај износ почев од 01.01.2006. године до исплате са наводом да трећетужилац није доказао да је роба у наведеној вредности, која није била предмет усаглашавања, извезена у Ирак, да је првотужени такво потраживање наплатио и да постоји груба непажња или кривица првотуженог за износ неусаглашених потраживања, да предметно потраживање није застарело, као и да није доказао висину потраживања.

Чланом 780. Закона о облигационим односима прописано је да је комисионар дужан да положи рачун о обављеном послу без непотребног одлагања, док је ставом другим прописано да је он дужан предати комитенту све што је примио по основу посла извршеног за његов рачун. Током поступка је утврђено да правни претходник првотуженог није наплатио неусаглашено потраживање, обзиром да је Република Ирак признала исплату искључиво усаглашених потраживања, које је извршено на основу евиденције на рачунима Југобанке, а потом и Yumbes banke а.д. Београд, које су одређене, као банке, које ће наведени посао и спровести. Потраживање трећетужиоца у износу од 797.291,20 USD није било предмет усаглашавања, из чега следи да је неоснован захтев за исплату наведеног износа сходно члану 780. став 2. Закона о облигационим односима.

Трећетужилац указује да је правни претходник првотуженог пропустио да трећетужиоца обавести о подношењу документације потребне за усаглашавање обавеза као и да није предузео све радње да би износ од 797.291,20 USD динара био предмет усаглашавања, из чега следи да трећетужилац тврди да је првотужени грубом непажњом или кривицом пропустио да пријави укупан извоз робе који је обављен преко првотуженог, на који начин је првотужени причинио трећетужиоцу штету у наведеном износу. Међутим, трећетужилац није, у смислу члана 228. у вези члана 231. став 2. Закона о парничном поступку доказао постојање грубе непажње или кривице

правног претходника првотуженог, што био могао бити основ за утврђење основаности наведеног потраживања по том основу. Пословни однос произвођача, укључујући и трећетужиоца, са ДП Yugokoteks.promet из Новог Сада (као извозника а правног претходника првотуженог) регулисан је самоуправним споразумном који није презентован од стране тужилаца. Пријава потраживања је извршена по евиденцији коју је имала Југобанка, као администратор наведених послова, а потом и Yumbes banka а.д. Београд, која преузима обављање послова администрирања ирачког дуга, која је пријаву извршила према сопственој евиденцији. Током поступка трећетушилац није доказао да постоји пропуст на страни првотуженог што документација која се односи на извоз робе трећетужиоца није била евидентирана код банака које су сервисирале наведени посао. При том, и да је пријава поднета и за наведени износ, штета коју је трећетушилац могао да има по том основу, не би могла бити у износу од 797.291,20 USD, већ евентуално у висини 20% вредности робе увећано за припадајућу камату до дана усаглашавања, на који начин трећетушилац није доказао ни висину штете. Чланом 376 став 1. Закона о облигационим односима прописано је да потраживање накнаде проузроковане штете застареваша за три године од када је оштећени дознао за штету и за лице које је штету учинило. Ставом 2 истог члана прописано је да ово потраживање у сваком случају застареваша за пед година од када је штета настала. У конкретном случају предмет тужбеног захтева представља потраживање у износу од 797.291,20 USD на име испостављених рачуна од 18.07.1989. године до 23.11.1989 године (по евиденцији трећетужиоца). Усаглашавање дуга са Народном банком Ирак обављено је 2005. године. Евиденцијом првотуженог пов: број 2/2005-11-4 од 16.03.2006. године, првотужени обавештава трећетужиоца о аранжману наплате дуга по основу извоза робе у Ирак, ради доставе доказа о потраживању ради усаглашавања са евиденцијом Yumbes банке а.д. Београд, из чега следи да је за трећетужиоца штета могла настати у 2005. години за коју је трећетушилац сазнао достављањем обавештења о усаглашавању евиденције, од када трећетушилац стиче право на истицање захтева према првотуженом по том основу. Тужба у овом поступку је поднета 15.11.2010. године, из чега следи да Привредни апелациони суд, поред недоказаности постојања штете и њене висине, налази да је захтев за накнаду штете и застарео, обзиром да је протекло законом одређено време у коме је трећетушилац, као поверилац, могао захтевати накнаду штете, јер је наступила и субјективна и објективна застарелост. Последично, следи да је и неоснован и захтев којим трећетужени тражи утврђење основаности потраживања у износу од 190.990.226,95 динара, који износ представља динарску противвредност наведених износа.

Имајући у виду да трећетушилац није доказао основаност потраживања у односу на првотуженог „Сопет“ ДОО у стечају из Новог Сада, следи да није основан ни тужбени захтев којим се тражи обавезивање друготуженог Савка Поњевића из Новог Сада и „NLB банка“ а.д. из Београда, у смислу пробијања правне личности из члана 15. Закона о привредним друштвима, у вези са чланом 25. став 2. и члана 363. истог Закона, имајући у виду да трећетушилац није доказао постојање потраживања према првотуженом, па самим тим није дошло ни до пробоја правне личности, а ни до несавесног поступања директора односно ликвидационог управника, која су довела до штете за трећетужиоца, због чега је тужбени захтев трећетужиоца Дунав АД у стечају из Челарева, одбијен и побијана одлука потврђена у ставу (5), па је одлучено као у ставу I изреке.

Преиначена је одлука о трошковима поступка, па је применом члана 153 став 2. Закона о парничном поступку одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, имајући у виду да су странке делимично успеле у спору, односно да је тужницима делимично захтев усвојен а делимично одбијен, док је тужбени захтев у

односу на другогуженог у целости одбијен, који није поставио захтев за накпаду трошкова.

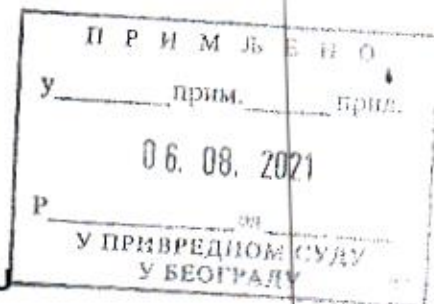
На основу наведеног одлучено је као у ставовима I и II изреке, применом члана 390. и члана 394. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку.

БЖ/ЈО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Горан Савић, с. р.

За тачност отправка,

PRIVREDNI SUD U BEOGRADU

Sudski broj: 8 P-219/2017

Tužilac:

Stečajna masa KRAPINSKA TEKSTILNA INDUSTRIJA, Žitnica 4-6, Krapina, Hrvatska, koga zastupa advokat Zoran Ristić iz Novog Sada, ul. Vase Stajića 17

Tuženi:

- 1. Conet d.o.o. Beograd u stečaju**, ul. Bulevar Mihajla Pupina 115B koga zastupa advokat Nebojša Janković iz Beograda, ul. Vojvode Stepe 596
- 2. NLB BANKA a.d. Beograd**, ul. Bulevar Mihajla Pupina 165V, koga zastupaju advokati Aleksandar B. Petrović i Branislav D. Glogonjac iz OAD „Petrović & Glogonjac“ iz Beograda, ul. Trg Nikole Pašića 12, po punomoćju u spisima

PODNEŠAK DRUGOTUŽENOG

I

U odnosu na rešenje Privrednog apelacionog suda 12 Pž-746/20 od 09.06.2021. godine izjašnjavamo se kako sledi.

Drugostepeni sud je u predmetom rešenju istakao da je drugotuženi u žalbi i u dosadašnjem toku postupka isticao da nije utvrđeno da li je tužiocu izdato pravovaljano punomoćje za zastupanje, da li tužilac i dalje postoji, ko je ovlašćeno lice za zastupanje stečajne mase, da li je stečajni sudija odobrio vođenje ove parnice i da li su rezervisana sredstva za vođenje ove parnice, sve imajući u vidu da je tužilac tri puta prošao kroz postupka stečaja, sve kako je detaljno obrazloženo od strane drugotuženog.

S tim u vezi nalog drugostepenog suda je bio da se sprovedu izviđajne radnje i da se utvrdi da li tužilac kako je označen postoji, ako postoji ko je ovlašćen da ga zastupa, da li je stečajni upravnik izdao punomoćje advokatu za ovu parnicu i koja su ovlašćenja stečajnog upravnika u pogledu parnica koje vodi stečajna masa.

Dokaz: Rešenje PAS-a 12 Pž-746/20 od 09.06.2020. godine, u spisima predmeta

Iz službene beleške koju je prvostepeni sud sačinio 07.07.2021. godine proizilazi da Stečajna masa KTI postoji, kao i da je stečajni upravnik Zdravko Mitrak.

Dokaz: Službe beleška od 07.07.2021. godine, u spisima predmeta

Da bi u celosti postupili po nalogu drugostepenog suda potrebno je utvrditi, da li je predmetno potraživanje potraživanje stečajne mase KTI, da li je stečajni sudija odobrio vođenje ove parnice i da li su rezervisana sredstva za vođenje ove parnice, sve imajući u vidu da je tužilac tri puta prošao kroz postupka stečaj, a sve imajući u vidu nalog PAS-a da se utvrde ovlašćenja stečajnog upravnika u vezi sa ovom parnicom.

Kako je više puta, u toku ovog postupka istaknuto tužilac je u toku svog poslovanja tri puta prošao kroz postupak stečaja i to:

1. prvi postupak stečaja nad tužiocem otvoren je 22.04.1991. godine i vodio se pod brojem St-74/91
2. drugi postupak stečaja nad tužiocem otvoren je 26.11.1996. godine i vodio se pod brojem St-31/96
3. treći postupak stečaja nad tužiocem otvoren je 02.05.2002. godine i vodio se pod brojem St-76/01, sve pred Trgovačkim sudom u Zagrebu.

Dokaz: Potvrda Trgovačkog suda u Zagrebu R3 11798/09 od 02.07.2009. godine
Potvrda Trgovačkog suda u Zagrebu R3 15472/09 od 03.09.2009. godine

Shodno datumu otvaranja postupka stečaja primenjivali su se sledeći zakoni HR.

Na stečajne postupke St-74/91 i St-31/96 primenjivao se Zakon o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji "Službeni list SFRJ" br. 84/89, a u skladu sa Zakonom o preuzimanju Zakona o prisilnoj nagodbi, stečaju i likvidaciji (Narodne novine br 53/91, 54/94) kojim zakonom se u članu 1 preuzima Zakon o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji (Službeni list SFRJ" br. 84/89).

Na stečajni postupak St-76/01 primenjuje se Stečajni zakon objavljen u Narodnim novinama 44/96 shodno prelaznim i završnim odredbama kojima je regulisano da zakon stupa na snagu 1. siječnja 1997. godine, a da će se stečajni postupci i postupci prisilne nagodbe pokrenuti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti po odredbama Zakona o prisilnoj nagodbi, stečaju i likvidaciji (Narodne novine br. 54/94).

U **prvom** postupku stečaja došlo je do prodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica.

Dokaz: Ugovor o prodajnog dužnika kao pravne osobe koji je zaključen u postupku St 74/91

Članom 2 predmetnog Ugovora o prodaji stečajnog dužnika kao pravne osobe predviđeno je sledeće:

Prodavatelj prodaje a kupac kupuje stečajnog dužnika kao pravnu osobu, prema iskazu na strani aktive bilansa stanja sačinjenog prema stanju na dan otvaranja stečajnog postupka 22.04.1991. godine a koja je sastavni deo ugovora, te ujedno stupa u sva prava stečajnog dužnika prema trećima.

Dokaz: Ugovor o prodajnog dužnika kao pravne osobe koji je zaključen u postupku St 74/91

Dakle predmet kupoprodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica je bila imovina iskazana na strani aktive bilansa stanja sačinjenog prema stanju na dan otvaranja stečajnog postupka 22.04.1991. godine, a koja je sastavni deo ugovora.

Kako je aktivno privredno društvo koje je nastalo kao posledica kupoprodaje stečajnog dužnika kao pravnog lica kasnije još dva puta prošlo kroz postupak stečaja, da bi mi mogli da utvrdimo da li je isto aktivno legitimisano moramo da se vratimo do prvog stečaja i da vidimo da je li je tada predmet kupoprodaje bilo i predmetno potraživanje.

Samo u slučaju da je predmetno potraživanje bilo obuhvaćeno predmetnim bilansom koji je sastavni deo ugovora možemo da govorimo o aktivnoj legitimaciji tužioca, i to samo ako je to stanje ostalo nepromenjeno kroz naknadna dva stečaja.

Iz potvrda Trgovačkog suda u Zagrebu R3 15472/09 i R3 11798/09 proizilazi da je nad tužiocem rešenjem istog suda St-31/96 od 26.11.1996. godine otvoren postupka stečaja, **drugi po redu**, a da je rešenjem od 11.02.2002. godine odobrena prisilna nagodba i stečajni postupka je obustavljen.

Dokaz: Potvrde Trgovačkog suda u Zagrebu R3 15472/09 i R3 11798/09

S tim u vezi tužilac mora dalje da dokaže, a samo u slučaju da dokaže aktivnu legitimaciju kroz stečaj broj 1, da je kroz odobrenu prisilnu nagodbu nakon koje je obustavljen stečaj broj 2 predmetno potraživanje ostalo kao imovina tužioca.

Nad tužiocem je rešenjem Trgovačkog suda u Zagrebu St-76/01 od 02.05.2002. godine otvoren postupka stečaja, **treći po redu**, a rešenjem od 26. rujna 2008. godine zaključen je postupka stečaja i određeno da će stečajni upravnik dalje zastupati stečajnu masu.

Dokaz: Rešenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-76/2001 od 26. rujna 2008. godine

Da bi tužilac dokazao da je vlasnik potraživanja na kome zasniva svoju aktivnu legitimaciju i pravni interes mora da dostavi sledeće:

- bilans stanja sačinjen prema stanju na dan otvaranja stečajnog postupka 22.04.1991. godine koji je sastavni deo Ugovora o prodajnog dužnika kao pravne osobe koji je zaključen u postupku St 74/91
- rešenje o prisilnoj pogodbi od 11.02.2000. godine
- relevantan dokaz da se potraživanje sada vodi kao potraživanje stečajne mase / ekonomsko finansijski izveštaj

II

KAKO BI POSTUPILI PO NALOGU PAS-A MOLIMO PRVOSTEPENI SUD DA SE SLUŽBENIM PUTEM OBRATI TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU SA MOLBOM DA SE IZJASNE / DOSTAVE SLEDEĆU DOKUMENTACIJU I TO:

- UGOVOR O PRODAJNOG DUŽNIKA KAO PRAVNE OSOBE KOJI JE ZAKLJUČEN U POSTUPKU ST 74/91 SA BILANSOM STANJA SAČINJENOG PREMA STANJU NA DAN OTVARANJA STEČAJNOG POSTUPKA 22.04.1991. GODINE, A KOJI JE SASTAVNI DEO UGOVORA KAKO BI SE UTVRDILO DA LI JE POTRAŽIVANJE NA IME IZVOZA ROBE U IRAK PREMA PRVOTUŽENOM NA KOME TUŽILAC ZASNIVA SVOJU AKTIVNU LEGITIMACIJU I PRAVNI INTERES ZA VOĐENJE OVOG POSTUPKA, OBUHVAĆENO PREDMETNIM IZVEŠTAJEM
- REŠENJE O PRISILNOJ POGODBI OD 11.02.2000. GODINE I OSTALU RELEVANTNU DOKUMENTACIJU U VEZI SA PRISILNOM NAGODBOM U POSTUPKU ST-31/96 KAKO BI SE UTVRDILO DA JE KROZ ODOBRENU PRISILNU NAGODBU NAKON KOJE JE OBUSTAVLJEN STEČAJ BROJ 2 PREDMETNO POTRAŽIVANJE OSTALO KAO IMOVINA TUŽIOCA
- RELEVANTNU DOKUMENTACIJU (EKONOMSKO FINANSIJSKI IZVEŠTAJE) IZ AKTUELNOG STEČAJNOG POSTUPKA KAKO BI SE UTVRDILO DA LI SE POTRAŽIVANJE SADA VODI KAO POTRAŽIVANJE STEČAJNE MASE
- IZJAŠNJENJE STEČAJNE SUDIJE DA LI POSTOJI ODOBRENJE ZA VOĐENJE OVE PARNICE I DA LI SU REZERVISANA SREDSTVA ZA VOĐENJE OVE PARNICE.

III

Na ovom mestu drugotuženi još jednom žali da ukaže sudu i na sledeće.

Prvostepeni sud je utvrdio da je ništav Ugovor o kupoprodaji nepokretnosti zaključen 18.08.2008. godine između prvotuženog i drugotuženog, zato što je isti po stavu prvostepenog suda zaključen suprotno Zakonu o bankama.

Međutim DRUGOSTEPENI SUD je u identičnoj pravnoj stvari zauzeo stav da su ugovori zaključeni između prvotuženog i drugotuženog pravnovaljani i da nisu zaključeni suprotno Zakonu o bankama, što kao takvo proizilazi i iz samog Zakona o bankama, kako je detaljno obrazloženo od strane drugotuženog u dosadašnjem toku postupka.

Presudom Privrednog suda u Novom Sadu P-1422/14 od 16.04.2019. godine jasno je obrazloženo da postoji jasna razlika između kategorije *povezanih lica* u smislu stava 24 člana 2 Zakona o bankama i *lica povezanih sa bankom* u smislu stava 25 člana 2 istog zakona kom krugu ovde prvotuženi ne pripada. Polazeći od ove jasne razlike (jer da razlike nema, ni misaono, a ni pravno tehnički ove dve kategorije lica ne bi bile odvojene u dva odvojena stava člana 2) sud je zaključio da je smisao norme člana 38 Zakona o bankama da se banka interno zaštiti od članova Upravnog odbora i članova bankarske grupe i drugih lica koja *lica povezana sa bankom* kontrolišu. To su lica iz stava 25 član 2 Zakona o bankama. S tim u vezi član 38 Zakona o bankama kao uslov punovažnosti propisuje pismeno odobrenje, kako bi se zaštitili od *lica povezanih sa bankom* u koju grupu prvotuežni ne spada.

Dokaz: Presuda Privrednog suda u Novom Sadu P-1422/14 od 16.04.2019. godine, **strana 43**, u spisima predmeta, dostavljena u prilogu žalbe drugotuženog na delimičnu presudu

OVO PRAVNO STANoviŠTE JE POTVRĐENO I OD STRANE PRIVREDNOG APALACIONOG SUDA.

DRUGOSTEPNI SUD JE ODLUČUJUĆI PO ŽALBI IZJAVLJENOJ NA NAPRED NAVEDENU PRESUDU PRIVREDNOG SUDA U NOVOM SADU P-1422/2019 OD 16.04.2019. GODINE, ZAUZE O STAV DA PRAVNI POSLOVI ZAKLJUČENI IZMEĐU OVDE PRVOTUŽENOG I DRUGOTUŽENOG NISU NIŠTAVI SA ASPEKTA ZAKONA O BANKAMA.

Naime, Privredni apelacioni sud je u presudi 2 PŽ-4500/19 od 14.11.2019. godine potvrdio prvostepnu presudu u delu u kome je odbijen tužebni zahtev da se utvrdi da je ništav Ugovor o ustupanju potraživanja od 19.10.2006. godine zaključen između ovde prvotuženog i drugotuženog sa aspekta Zakona o bankama (stav V prvostepene presude, stav I drugostepene presude).

PRIVREDNI APALACIONI SUD NA STRANI 10 OBRAZLOŽENJA PRESUDE, POTVRĐUJE STAV PRVOSTEPENOG SUDA DA OVDE PRVOTUŽENI NE SPADA U KATEGORIJU LICA ZA KOJA JE, RADI ZAKLJUČENJA PRAVNIH POSLOVA SA BANKOM, BILA POTREBNA SAGLASNOST UPRAVNOG ODBORA BANKE.

Dokaz: Presuda Privrednog apelacionog suda PŽ-4500/19 od 14.11.2019. godine, **STRANA 10**, u spisima predmeta, dostavljeno u prilogu odgovora drugotuženog na žalbu tužioca izjavljenu protiv delimične presude

U Beogradu, 06.08.2021. godine

Punomoćnik drugotuženog

Aleksandar B. Petrović
ADVOKAT / ATTORNEY AT LAW
Trg Nikole Pašića 19, Beograd, Srbija

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. Бр. 1. И.1042/2012
Дана, 09.01.2013.

Поверилац: СТЕЧАЈНА МАСА "КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА" ДД
КРАПИНА-У СТЕЧАЈУ Крапина, Жутница 4-6
Дужник: ЦОНЕТ ДОО У ЛИКВИДАЦИЈИ Нови Сад, Трг Младенаца 1-3

Ради 66204830.65 динара

Решење о извршењу

Одређује се извршење предложено предлогом за извршење од 31.12.2012. године, који је саставни део овог решења.

Трошкови повериоца утврђују се у износу од 390.000,00 динара на име таксе на предлог и одлуку и 37500,00 динара на име састава предлога са пашалом, укупно 427500.00 динара, на терет дужника.

Налаже се Народној банци Србије да пренесе средства са рачуна дужника на рачун повериоца.

Извршење ће спровести Привредни суд у Новом Саду.

Судија

~~Катица Главашевић~~
Катица Главашевић
за тачност -отправка оверава
Даринка Трбојевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дужник може изјавити приговор у року од 5 радних дана од дана достављања преписа решења другостепеном већу овог суда, у 2 примерка.

Поверилац може изјавити приговор у року од 5 радних дана од дана достављања преписа решења, против одлуке о трошковима поступка, другостепеном већу овог суда.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. Бр. И-1042/2012
Дана, 09/01/2013

ПОВЕРИЛАЦ - СТЕЧАЈНА МАСА "КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА" ДД КРАПИНА-У
СТЕЧАЈУ, КРАПИНА, ЖУТНИЦА 4-6
ДУЖНИК - ЦОНЕТ ДОО У ЛИКВИДАЦИЈИ, НОВИ САД, ТРГ МЛАДЕНАЦА 1-3

ОПОМЕНА ЗА ПЛАЋАЊЕ СУДСКЕ ТАКСЕ

На основу закона о судским таксама позива се таксени обвезник СТЕЧАЈНА МАСА "КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА" ДД КРАПИНА-У СТЕЧАЈУ, КРАПИНА, ЖУТНИЦА 4-6 да у року од 8 дана од дана пријема овог налога платите у готовом неплаћену ТАКСУ НА ПРЕДЛОГ ЗА ОДРЕЂЕЊЕ ИЗВРШЕЊА у укупном износу од 195,000.00 динара, као и 780.00 динара за опомену.

Горњи износ уплатити у корист рачуна број 840-29703845-68 ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, по моделу 97 са позивом на број 44-032-01042-2012-001 код Управе за јавна плаћања НОВИ САД, а потом у овом року доставити суду доказ о извршеној уплати.

У налогу за уплату дужни сте да назначите пословни број предмета суда по којем вршите уплату у пољу сврха уплате.

Уколико не поступите по овој опомени извршиће се наплата принудним путем и то како редовне судске таксе тако и 50% од таксе на име казнене таксе.

За тачност отправка
ТРБОЈЕВИЋ ДАРИНКА

Председник већа – судија
ГЛАВАШЕВИЋ КАТИЦА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. Бр. И-1042/2012
Дана, 09/01/2013

ПОВЕРИЛАЦ - СТЕЧАЈНА МАСА "КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА" ДД КРАПИНА-У
СТЕЧАЈУ, КРАПИНА, ЖУТНИЦА 4-6
ДУЖНИК - ЦОНЕТ ДОО У ЛИКВИДАЦИЈИ, НОВИ САД, ТРГ МЛАДЕНАЦА 1-3

НАЛОГ ЗА ПЛАЋАЊЕ СУДСКЕ ТАКСЕ

На основу закона о судским таксама позива се таксени обвезник СТЕЧАЈНА МАСА "КРАПИНСКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА" ДД КРАПИНА-У СТЕЧАЈУ, КРАПИНА, ЖУТНИЦА 4-6 да у року од 8 дана од дана пријема овог налога платите у готовом неплаћену ТАКСУ НА РЕШЕЊЕ ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ ИЗВРШЕЊА у укупном износу од 195,000.00 динара.

Горњи износ уплатити у корист рачуна број 840-29703845-68 ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ, по моделу 97 са позивом на број 41-032-01042-2012-002 код Управе за јавна плаћања НОВИ САД, а потом у овом року доставити суду доказ о извршеној уплати.

У налогу за уплату дужни сте да назначите пословни број предмета суда по којем вршите уплату у пољу сврха уплате.

Уколико не поступите по овом налогу извршиће се наплата принудним путем и то како редовне судске таксе тако и 50% од таксе на име казнене таксе.

За тачност отправка
ТРБОЈЕВИЋ ДАРИНКА

Председник већа – судија
ГЛАВАШЕВИЋ КАТИЦА

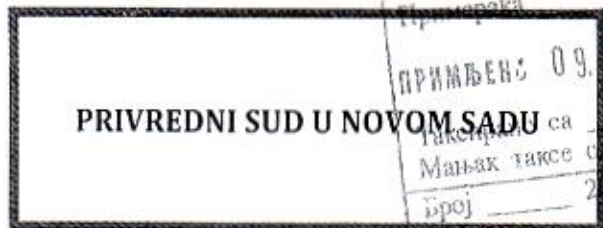

Vase Stajića 17

Novi Sad, 21000, Serbia

+381 21 572 988, 6611568

kancelarija@advokatristic.rs

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Предато лично, поштом препоручено
обично дана _____ Рпо _____
Примерака _____ прилога _____
ПРИМЉЕН: 09. 01. 2013
_____ дан. Без таксе _____
Мањак таксе _____ динара _____
Број _____ Потпис _____

IZVRŠNI POVERILAC:

STEČAJNA MASA "KRAPINSKA TEKSTILNA INDUSTRIJA" DD KRAPINA - U STEČAJU, Proizvodnja prediva i tkanina, vanjska i unutrašnja trgovina, PIB U R. Srbiji br: 106987700, MB: 80047858 Krapina, Republika Hrvatska, Žutnica 4-6, zastupana po stečajnom upravniku Mitak Zdravku, nerezidentni račun u Srbiji broj: 908-16501-42, poziv na broj 4387107-1924400579, kod Hypo Alpe Adria Bank AD Beograd, matični broj banke 07726716, a koju po punomoći u prilogu zastupa OAD Ristić & Partneri Novi Sad, ul. Vase Stajića 17, po advokatima Ristić Zoranu i Vujasin Ivani iz Novog Sada

IZVRŠNI DUŽNIK:

CONET DRUŠTVO SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA POSREDOVANJE I PROMET NOVI SAD - U LIKVIDACIJI, Trg Mladenaca 1-3, MB: 08592489, PIB: 101640274, zastupan po likvidacionom upravniku Savku Ponjeviću, broj tekućeg računa 310-10-86 kod NLB banka AD Beograd

**PREDLOG ZA IZVRŠENJE
na osnovu izvršne isprave**

u 4 primerka
vrednost izvršenja: 66.204.830,65 din.

(Prilog: Izvod sa sajta APR o zakonskom zastupniku izvršnog dužnika, izvod sa sajta NBS - pretraga jedinstvenog registra računa za izvršnog dužnika, instrukcije za uplatu dinara - prinudna naplata za nerezidentni račun izvršnog poverioca, Izvod iz Sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu)

Pravnosnažnom i izvršnom presudom Privrednog suda u Novom Sadu posl. br. VII P.1608/2010 od dana 12.04.2010. godine, koja je delimično preinačena presudom Privrednog apelacionog suda u Beogradu posl. br. 3 Pž 5745/11 od dana 07.11.2012. godine, obavezan je izvršni dužnik da u stečajnu masu izvršnog poverioca isplati iznos od 757.489,62 USD, sa domicilnom kamatom od 5% provizije na godišnjem nivou počev od 18.06.2006. godine do isplate, a sve u dinarskoj protivvrednosti po kursu na dan isplate, kao i da mu na ime troškova parničnog postupka isplati iznos 1.174.400,00 dinara, sve u roku od osam dana pod pretnjom izvršenja.

Dokaz: Presuda Privrednog suda u Novom Sadu posl. br. VII P.1608/2010 od dana 12.04.2010. godine i presuda Privrednog apelacionog suda u Beogradu posl. br. 3 Pž 5745/11 od dana 07.11.2012. godine

Kako izvršni dužnik nije izvršio svoju obavezu prema izvršnom poveriocu, izvršni poverilac predlaže da sud donese sledeće:

REŠENJE

Na osnovu izvršne isprave - pravnosnažne i izvršne presude Privrednog suda u Novom Sadu posl. br. VII P.1608/2010 od dana 12.04.2010. godine, koja je delimično preinačena presudom Privrednog apelacionog suda u Beogradu posl. br. 3 Pž 5745/11 od dana 07.11.2012. godine **ODREĐUJE SE IZVRŠENJE** u korist izvršnog poverioca **STEČAJNA MASA "KRAPINSKA TEKSTILNA INDUSTRIJA" DD KRAPINA - U STEČAJU**, Proizvodnja prediva i tkanina, vanjska i unutrašnja trgovina, PIB U R. Srbiji br: 106987700, MB: 80047858, Krapina, Republika Hrvatska, Žutnica 4-6, a protiv izvršnog dužnika **CONET DRUŠTVO SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA POSREDOVANJE I PROMET NOVI SAD - U LIKVIDACIJI**, ul. Trg Mladenaca 1-3, MB: 08592489, PIB: 101640274, radi namirenja iznosa od:

- **757.489,62 USD** sa domicilnom kamatom od 5% provizije na godišnjem nivou počev od 18.06.2006. godine do isplate, a sve u dinarske protivvrednosti po kursu na dan isplate,

- **1.174.400,00** dinara na ime troškova parničnog postupka,

- iznosa troškova ovog postupka koliko budu iznosili,

i to na sledeći način:

1. ZABRANOM NOVČANOG POTRAŽIVANJA koje izvršni dužnik **CONET DRUŠTVO SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA POSREDOVANJE I PROMET NOVI SAD - U LIKVIDACIJI**, MB: 08592489, PIB: 101640274, ima na računu broj:

- 310-10-86 kod NLB banka AD Beograd

i prenosom istih u korist računa izvršnog poverica :

- nerezidentnog računa u Republici Srbiji broj: 908-16501-42 sa pozivom na broj 4387107-1924400579 kod Hypo Alpe Adria Bank AD Beograd, matični broj banke 07726716, do konačnog namirenja.

Izvršnom dužniku se zabranjuje da vrši naplatu i raspolaže ovim sredstvima na zabranjenom potraživanju, dok se isto ne namiri pod pretnjom zakonskih posledica.

NALAŽE SE Narodnoj banci Srbije, Odeljenju za prinudnu naplatu i svim bankama kod kojih izvršni dužnik ima račune da odmah izvrše blokiranje računa izvršnog dužnika do visine iznosa tražbine, a isplatu da vrše odjednom ili sukcesivno ukoliko na računu izvršnog dužnika nema dovoljno sredstava za podmirenje celokupne tražbine izvršnog poverioca.

2. NA CELOKUPNOJ IMOVINI IZVRŠNOG DUŽNIKA CONET DRUŠTVO SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA POSREDOVANJE I PROMET NOVI SAD - U LIKVIDACIJI, MB: 08592489, PIB: 101640274, koja će u skladu sa članom 20. ZIO biti

utvrđena posebnim zaključkom ovoga suda **nakon njenog identifikovanja tj.** dobijanja izjave o imovini od strane izvršnog dužnika odnosno u skladu sa odredbom člana 56 Zakona o izvršenju i obezbeđenju, lica koje je zakonom, pravilima ili aktima donetim na osnovu zakona određeno da ga zastupa - likvidacionom upravniku Savku Ponjeviću.

S izloženog izvršni poverilac predlaže da Sud pozove izvršnog dužnika u skladu sa odredbom člana 55 ZIO radi davanja izjave o imovini ili naloži izvršnom dužniku dostavu izjave o imovini.

Izvršenje će sprovesti Privredni sud u Novom Sadu, o trošku izvršnog dužnika.

U Novom Sadu,
Dana 31.12.2012. godine

Troškovnik : sastav predloga 37.500,00 dinara
+ Sudske takse po odluci suda

Za izvršnog poverioca,
po punomoći

ORTAČKO ADVOKATSKO DRUŠTVO
RISTIĆ & PARTNERI
NOVI SAD, Vase Stajića 17

ADVOKAT - LAWYER
RISTIĆ ZORAN
NOVI SAD - SERBIA
Vase Stajića 17
phone: +381 21 / 0611-888

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
Посл.бр. 6.П.3042/2018
27.11.2018. године
Београд

25.12.2018
09.01.2019.

[Handwritten signature]

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, и то судија Лепосава Милићевић као судија појединац, решавајући у правној ствари тужилаца: 1. Стечајна маса „Крапинске текстилне индустрије“ д.д. у стечају Кралина, Жутница 4-6 Република Хрватска, чији је пуномоћник Милош Ристић, адвокат из Београда, ул. Краљевића Марка бр. 9 и 2. „Хипол“ а.д. у стечају из Оцака, ул. Грачачки пут бб, чији је пуномоћник Јаневски Александар, адвокат из Новог Сада, ул. Змај Јовина бр.23 против тужених: 1. „Сопет“ д.о.о. Београд у стечају, Булевар Михајла Пупина бр. 115 ВЗ, чији је пуномоћник Јанковић Небојша, адвокат из Београда, ул. Војводе Степе бр. 596 и 2. „НЛБ“ Банка а.д. из Београда, Булевар Михајла Пупина бр. 165 В, чији је пуномоћник Александар Петровић, адвокат из Београда, ул. Сарајевска бр. 2, вредност предмета спора 6.433.567,41 динара, по одржаној и закљученој главној расправи у присуству пуномоћника тужилаца и тужених, дана 27.11.2018. године донео је:

ПРЕСУДУ

I УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужилаца 1. Стечајна маса „Крапинске текстилне индустрије“ д.д. у стечају Кралина, Жутница 4-6 Република Хрватска и 2. „Хипол“ а.д. у стечају из Оцака, па се утврђује да не постоји потраживање друготуженог „НЛБ“ Банка а.д. из Београда према првотуженом „Сопет“ у стечају д.о.о. Београд за износ од 2.818.329,31 динар.

II УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужилаца 1. Стечајна маса „Крапинске текстилне индустрије“ д.д. у стечају Кралина, Жутница 4-6 Република Хрватска и 2. „Хипол“ а.д. у стечају из Оцака, па се утврђује да не постоји потраживање друготуженог „НЛБ“ Банка а.д. из Београда према првотуженом „Сопет“ у стечају д.о.о. Београд за износ од 3.615.238,1 динар.

III Свака странка сноси своје трошкове поступка

Образложење

Тужбом поднетом овом суду дана 26.02.2014. године тужиоци су захтевали да суд утврди да су ништави: 1) Уговор о револвинг кредиту са валутном клаузулом бр. КР 2012/1382 који је закључен дана 27.04.2012. године између тужених првог и другог реда, 2) Заложна изјава Ов I бр. 14470/2012 оверена 30.04.2012. године пред Основним судом у

Сремској Митровици, 3) Уговор о краткорочном револвинг кредиту бр. КР 2008/3561 од 05.08.2008. године закључен између тужених првог и другог реда, са Анексом I истог уговора од 05.08.2009. године, 4) Заложна изјава Ов I бр. 33157/2009 оверена 05.08.2009. године пред Општинским судом у Новом Саду, 5) Уговор о закупу пословног простора од 24.06.2006. године са припадајућим анексима, 6) Уговор о отварању и вођењу рачуна закључен дана 04.12.2002. године између тужених, те да суд утврди да не постоји потраживања друготуженог, и то: у износу од 27.818.329,31 динара по револвинг кредиту са валутном клаузулом бр. КР 2012/1382, у износу од 10.660.942,42 динара по краткорочном кредиту бр. КР 2008/3561 од 05.08.2008. године и у износ од 941.618,82 динара по основу Уговора о закупу пословног простора од 24.06.2006. године и Уговора о отварању и вођењу рачуна закључен дана 04.12.2002. године, као и да суд наложи РГЗ СКН Инђија да у Г листу за парцелу бр. 2048/8 КО Бешка, уписана у ЛН бр. 3206 КО Бешка изврши брисање извршних вансудских хипотека уписаних по основу заложне изјаве ОВ I бр. 14470/2012 оверена 30.04.2012. године и заложне изјаве Ов I бр. 33157/2009 оверена 05.08.2009. године.

У тужби и током поступка тужиоци су истакли да је над туженим првог реда Решењем Привредног суда у Београду Ст 98/13 од 07.10.2013. године отворен стечај, те да је у стечајном поступку стечајни управник признао потраживање туженог другог реда, а да су исто оспорили овде тужиоци. Образложили су да је износ од 27.818.329,13 динара друготужени пријавио по основу Уговора о револвинг кредиту бр. КР 2012/1382 који су тужени закључили у време док је над првотуженим спровођен поступак ликвидације, те да је друготужени одобрио и уплатио првотуженом 25.000.000,00 динара за обртна средства иако првотужени није могао да преузима нове обавезе, већ само послове везане за спровођење ликвидационог поступка. Даље су истакли да су тужени закључили уговор о краткорочном револвинг кредиту бр. КР 2008/3561 и анекс истог од 05.08.2009. године којим је друготужени одобрио првотуженом износ од 231.362,22 еур. Навео је да како је утврђено да су предметни Уговори ништави, те сматрају да је и камата ништава. Предложио је да суд усвоји тужбени захтев, трошкове је опредељено тражио.

У одговору на тужбу и током поступка првотужени је истакао да сматра да друготужени има право на законску затезну камату, за пласирање износа кредита у корист првотуженог, почев од правноснажности пресуде којом је утврђена ништавост и да је зато друготужени био дужан да накнадно поднесе пријаву потраживања према првотуженом што није учинио. Предложио је да суд одбије тужбени захтев, трошкове је опредељено тражио.

У одговору на тужбу и током поступка друготужени је навео да тужилац првог реда нема правни интерес за подношење ове тужбе, с обзиром да постоји вероватноћа да тужилац првог реда није поверилац првотуженог, као и да није активно легитимисан. Ово из разлога што је у поступку стечаја тужиоца првог реда дошло до продаје стечајног дужника као правног лица, и то је продаја извршена према исказу на страни активне биланса стања сачињеног према стању на дан отварања стечајног поступка 22.04.1991. године, који је саставни део Уговора, те је потребно утврдити да ли приликом првог стечаја предмет купопродаје било и предметно потраживање, а затим и код преостала два потраживања. У том смислу навео је да првотужилац није носилац потраживања правног претходника тужиоца према првотуженом које датира из 1989. године. Истакао је и да је потраживање друготужиоца у целости оспорено према првотуженом, те да ни он нема правни интерес за ову парницу. Додао је да је тужбени захтев неоснован с обзиром да друготужени има право да потражује и уговорену камату. Истакао је да не постоји

допунска пријава потраживања. Предложио је да суд одбије тужбени захтев, трошкове је одређено тражио.

Пресудом овог суда б. П. 1577/14 од 28.08.2014. године, утврђено је да је ништав Уговор о револвинг кредиту са валутном клаузолу бр. КР 2012/1382 који је закључен дана 27.04.2012. године између тужених 1. „Сопет“ д.о.о. Београд у стечају и „НЛБ“ Банка а.д. из Београда (ст. I); Заложна изјава првотуженог Ов I бр. 14470/2012 оверена 30.04.2012. године оверена пред Основним судом у Сремској Митровици (ст. II); Уговор о краткорочном револвинг кредиту бр. КР 2008/3561 од 05.08.2008. године закључен између тужених 1. „Сопет“ д.о.о. Београд у стечају и „НЛБ“ Банка а.д. из Београда, са Анексом I истог уговора од 05.08.2009. године и Заложна изјава туженог првог реда Ов I бр. 33157/2009 оверена 05.08.2009. године оверена пред Општинским судом у Новом Саду (ст. VI и VII); Уговор о закупу пословног простора од 24.06.2006. године са припадајућим анексима и Уговор о отварању и вођењу рачуна закључен дана 04.12.2002. године између тужених 1. „Сопет“ д.о.о. Београд у стечају и „НЛБ“ Банка а.д. из Београда (ст. XI). Одбачен је тужбени захтев тужилаца у делу којим је тражено да суд наложи РГЗ СКН Инђија да у Г листу за парцелу бр. 2048/8 КО Бешка, уписана у ЛН бр. 3206 КО Бешка изврши брисање извршне васудске хипотеке уписане по основу заложне изјаве Ов I бр. 14470/2012 оверена 30.04.2012. године и у делу којим је тражено да суд наложи РГЗ СКН Инђија да у Г листу за парцелу бр. 2048/8 КО Бешка, уписана у ЛН бр. 3206 КО Бешка изврши брисање извршне васудске хипотеке уписане по основу заложне изјаве Ов I бр. 33157/2009 оверена 05.08.2009. године (ст. III и X.). Одбијен је тужбени захтев у делу којим су тужиоци тражили да суд утврди да не постоји потраживање друготуженог „НЛБ“ Банка а.д. из Београда према првотуженом „Сопет“ д.о.о. Београд у стечају за износ од 25.000.000,00 динара (ст. IV), у делу којим је тражено да се утврди да не постоји потраживање друготуженог „НЛБ“ Банка а.д. из Београда према првотуженом „Сопет“ д.о.о. Београд у стечају за износ од 7.045.704,32 динара (ст. VIII) и у делу којим је тражено да суд утврди да не постоји потраживање друготуженог „НЛБ“ Банка а.д. из Београда према првотуженом „Сопет“ д.о.о. Београд у стечају за износ од 941.618,82 динара (ст. XII). Усвојен у делу у којем су тужиоци тражили да суд утврди да не постоји потраживање друготуженог „НЛБ“ Банка а.д. из Београда према првотуженом „Сопет“ д.о.о. Београд у стечају за износ од 2.818.329,31 динара (ст. V) и да не постоји потраживање друготуженог „НЛБ“ Банка а.д. из Београда према првотуженом „Сопет“ д.о.о. Београд у стечају за износ од 3.615.238,1 динар (ст. IX); и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка (ст. XIII).

Пресудом Привредног апелационог суда б. Пж. 7956/14 од 09.04.2015. године, потврђена је Пресуда овог суда П. 1577/14 од 08.08.2014. године у ставу I, II, IV, VII, VIII, XI и XII, а укинута у ставу V, IX и XIII, уз налог да суд у поновљеном поступку оцени право друготуженог на уговорену камату, а која пресуда је потврђена Пресудом Врховног касационог суда Прев. 219/2015 од 31.03.2016. године.

Предмет спора је потраживање које се односи на уговорене камате из два уговора о револвинг кредиту.

Суд је у доказном поступку читањем списка предмета извео све предложене доказе, па је ценећи изведене доказе у смислу чл. 7. и 8. ЗПП-а утврдио следеће

Увидом у Закључак о листи утврђених и оспорених потраживања 28 Ст 98/13 суд је утврдио да је стечајни управник признао потраживање НЛБ Банке у износима од 27.818.329,31 динара (25.060.099,13 динара главни дуг и 2.758.230,18 динара камате), 10.660.942,42 динара (7.045.704,32 динара главни дуг и 3.615.238,10 динара камате), а да

су иста оспорили други стечајни повериоци, између осталих и овде тужиоци, те да су исти упућени на парницу.

Увидом у две Пријаве потраживања различног повериоца, овде туженог другог реда у поступку стечаја над туженим првог реда, све од 29.10.2013. године суд је утврдио да је друготужени пријавио потраживања: 1) на име Уговора о револвинг кредиту КР 2012/1382 којим је првотуженом стављено на располагање 25.000.000,00 динара 2) на име Уговора о револвинг кредиту КР 2008/3561 и припадајућем анексу по коме је тужени није извршио повраћај износа од укупно 10.660.942,42 динара на име главног дуга (7.045.704,32 динара) и припадајућих камата.

Увидом у Уговор о револвинг кредиту са валутном клаузулом бр. КР 2012/1382 од 27.04.2012. године суд је утврдио да је овде тужени другог реда одобрио туженом првог реда кредит у износу од 25.000.000,00 динара са каматном стопом од 8% годишње.

Увидом у Уговор о краткорочном револвинг кредиту бр. КР 2008/3561 и Анексу од 05.08.2009. године суд је утврдио да је туженом првог реда од стране туженог другог реда одобрен краткорочни динарски кредит у износу од 231.362,22 еур, са каматном стопом 12 месечни еибор+3%Г.

У стечајном поступку над првотуженим од стране овде тужиоца оспорено потраживање друготуженог, а које потраживање је стечајни управник првотуженог признао, и то у износу од 27.818.329,31 динара на име Уговора о револвинг кредиту КР 2012/1382, и у износу од 10.660.942,42 динара на име Уговора о револвинг кредиту КР 2008/3561 и припадајућем анексу.

Правоснажном Пресудом овог суда б. П. 1577/14 од 28.08.2014. године, утврђено је да је ништав Уговор о револвинг кредиту са валутном клаузулом бр. КР 2012/1382 од 27.04.2012. године и Уговор о краткорочном револвинг кредиту бр. КР 2008/3561 од 05.08.2008. године, са Анексом I истог уговора од 05.08.2009. године, закључен између тужених.

У конкретном случају предмет овде тужбеног захтева јесте утврђење да не постоји пријављено потраживање друготуженог у стечајном поступку који се води над првотуженим, на име уговорне камате и то у износу од 2.818.329,31 динара и у износу од 3.615.238,1 динара, по основу горе поменутих Уговора КР 2012/1382 и КР 2008/3561.

Поступајући по налогу Привредног апелационог суда б. Пж. 7956/14 од 09.04.2015. године, суд је нашао да тужбени захтев тужиоца којим су тражили да суд утврди да не постоји потраживање друготуженог према првотуженом за износ од 2.818.329,31 динара по Уговору о револвинг кредиту са валутном клаузулом бр. КР 2012/1382 од 27.04.2012. године, као и потраживање друготуженог према првотуженом по основу Уговора о краткорочном кредиту бр. КР 2008/3561 од 05.08.2008. године и Анексу I истог уговора од 05.08.2009. године у износу од 3.615.238,1 динара, основан.

Наиме, како су предметни Уговори ништави, то је суд нашао да друготужени нема право на друга уговорена потраживања осим на враћање оног што је дао уз евентуално право на законску затезну камату. Садржина Уговора односно уговорена давања, нису од утицаја с обзиром да је утврђењем ништавости такав Уговор без правног дејства ex tunc. Последица ништавости је реституција - враћање у стање пре закључења предметног Уговора, тј. враћање примљеног по основу таквог Уговора, сходно одредби чл. 104 ЗОО.

Стога је суд је одбио предлог друготуженог да се изведе економско финансијско вештачење на околност када је предметне кредите друготужени пустио у течај у корист првотуженог те да се од тог дана обрачуна законска затезна камата до отварања стечаја друготуженог, будући да законска затезна камата није предмет спора већ уговорна камата,

као и имајући у виду чињеницу да друготужени није доставио доказ током поступка када су предметни кредити пуштени у течај.

Суд је ценио наводе друготуженог да тужиоци немају правни интерес за вођење ове парнице с обзиром да нису доказали постојање својих потраживања, али је исте нашао неоснованим, будући да су у стечајном поступку који се води над првотуженим, у својству поверилаца оспорили потраживање друготуженог на име уговорне камате, на основу ког је и покренута ова парница, а основаност њихових потраживања није предмет овог спора.

Имајући у виду напред наведено, суд је донео одлуку као у ставу I и II изреке пресуде.

Суд је ценио и остале наводе парничних странака али је нашао да су без значаја за другачије одлучивање у овој правној ствари, па их посебно није ни образлагао.

Одлуку о трошковима садржану у ставу III изреке суд је донео применом одредби чл. 153. ст. 2, 154. и 163. Закона о парничном поступку, па је с обзиром на постигнути успех одредио да свака странка сноси своје трошкове, будући да је нашао да су парничне странке сразмерно успеле у спору, а имајући у виду целокупан поступак, у ком су од 12 постављених тужбених захтева 2 одбачена, 7 усвојена и 3 одбијена.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Привредном апелационом суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака исте, а преко овог суда.

СУДИЈА
Лепосава Милићевић, с.р.
За тачност отправака оверава